

P A G A L R A D I U S Ā

I

Saulēj spindi ledu apsiklojusi upē,
čīa – pasaulio stogas,
tyla.

Sēdžiu ant apverstos valtīs, išvilktos ģ krantā,
geriu tylos narkotikus,
iš lēto svaigstu.

II

Akiratis plečiasi iki begalybės, sukasi.
Čīa yra jo centras, ģis beveik
nesijudina.

Tolumoj kažkas lyg ir sukruta: lieka pēdos sniege
lyg raštas, slystantis
fasadais.

Greitkeliais dundantis eismas
ir šmėklų begarsis
judėjimas.

Tolumoj: priešais vėją tragedijų kaukės,
skubos dundesys – tolėliau:
spūstis,

ten išnyksta paskutiniai meilės žodžiai –
vandens lašai slysta
plieno sparnais –

rėkiantys profiliai – kabančios ausinės
barška viena į kitą –
kamikadzės!

III

Ledu apsiklojusi upė žiba ir tyli.
Bebalsiai šešėliai
sugulę gelmėj.

Mano žingsniai – požeminiai sproginiai,
juos uždažo, uždažo
tyla.